

தூம்பலம் நெல்லையூர் பத்தரகாவி அம்மன் கோவில்

மீமர்
திருமதி.சுறோஜினி சதாசிவம்

அவர்களின் சிவபதம் பேறு குறித்து

சுமீ நான் நினைவு மலர்

03.02.2018

உ
சிவமயம்

யாழ் வடமராட்சி, பருத்தித்துறை, தும்பளையை
பூர்வீகமாகவும், வவுனியா, இறும்பைக்குளத்தை
நிரந்தர வதிவிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

திருமதி. சரோஜினி சதாசிவம்

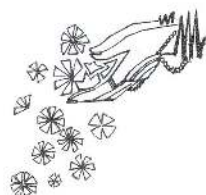
அவர்களின்

சீவபதம் எய்திய

சிவஜீவ ஐக்கிய யாத்திரை குறித்த

நினைவு மரை

03.02.2018

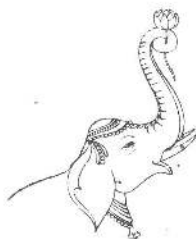
சமர்ப்பணம்

குடும்பத்தின் ஒளிவிளக்காய் திகழ்ந்து
அன்போடும், பண்போடும், பாசத்தோடும்
எம்மைப் பேணிப்பாதுகாத்து
பல வழிகள் காட்டி இன்று வானுறையும்
தெய்வமாகிவிட்ட எமது

அன்புத்தெய்வத்தின் நினைவுகளை
என்றும் எமது நெஞ்சங்களில்
சுமந்த வண்ணம்
இந்நினைவு மலரினை
அவரின் பாதக்கமலங்களில்
காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!!
ஓம் சாந்தி!!!

இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்

உ
சிவமயம்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

அன்னை மடியில்
1930 - 04 - 27

ஆண்டவன் அடியில்
2018 - 01 - 04

அமரர்

திருமதி சரோஜினி சதாசிவம்

அவர்கள்

துதியாண்டு ஏவிளம்பி கூதல்மிகு மார்கழியில்
மதிசூறையும் துதியையாம் நந்திதியில் - பதிவிரதை
ஆகிநின்ற சரோஜினியும் புவிவிடுத்து கயிறைநகர்
ஏகினாள் என்றே அறி.

திருப்புகழ்

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள் சற்குருவாகி
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனே சற்குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமம் பெருமானே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க!
நான்மறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மனிதன் மனிதனாக வாழ 18 விஷயங்கள்

1. மிகவும் மதிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்	- தாய், தந்தை
2. மிக மிக நல்ல நாள்	- இன்று
3. மிக மிக பெரிய வெகுமதி	- மன்னிப்பு
4. மிகவும் வேண்டியது	- பணிவு
5. மிகவும் வேண்டாதது	- வெறுப்பு
6. மிகப்பெரிய தேவை	- நம்பிக்கை
7. மிகப்பெரிய நோய்	- பேராசை
8. மிகவும் சுலபமானது	- குற்றம் காணல்
9. கீழ்தரமான விஷயம்	- பொறுமை
10. நம்பக்கூடாதது	- வதந்தி
11. ஆபத்தை விளைவிப்பது	- அதிகபேச்சு
12. செய்யக்கூடாதது	- நம்பிக்கை துரோகம்
13. செய்யக்கூடியது	- உதவி
14. விலக்க வேண்டியது	- சோம்பேறிதனம்
15. உயர்வுக்கு வழி	- உழைப்பு
16. நழுவு விடக்கூடாதது	- வாய்ப்பு
17. பிரியக்கூடாதது	- நட்டி
18. மறக்கக்கூடாதது	- நன்றி

அமரர் சரோஜினி அவர்களின்

வாழ்க்கை வரலாறு

சிவபூமி எனச் சான்றோரால் போற்றப்பட்ட பழம்பெருமை மிக்க ஈழமணித்தீவின் வடபால் சைவமும் தமிழும் செழித்தோங்கிய யாழ் குடாநாடு அமைந்துள்ளது. யாழ்குடா நாட்டின் மணிமகுடமாக அழகு செய்யும் வகையில் ஆர்ப்பரிக்கும் அலைகடல், சமுத்திரங்களால் புடைசூழப்பட்ட கடலும் கடல் சார்ந்த நெய்தல் நிலமும், வயலும் வயல் சார்ந்த மருத நிலமும் ஒருங்கே சேர்ந்து அமையப் பெற்றது வடமராட்சி பிரதேசமாகும். இவ் வடமராட்சியானது மிகப்பிரபல்யமான பல சான்றோர்கள், கல்விமான்கள், கணிதமேதைகளை அவனிக்கு தந்த பெருமைக்குரிய பிரதேசமாகும். வடமராட்சியின் தலைநகரமாக கருதக்கூடியது பருத்தித்துறை நகராகும். இந்நகரானது ஈழமணித் திருநாட்டின் பண்டைய தமிழ் இராசதானியின் தலைநகராகும். கடல்கோளால் அழிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் யாழ்ப்பாண இராசதானியின் முதல் தலைநகராக பருத்தித்துறையில் உள்ள வல்லிபுரம் திகழ்ந்தது. அத்துடன் பண்டைய காலம் முதல் கடல்வாணிபத்தில் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த துறைமுகமாகவும் பருத்தித்துறை திகழ்கிறது. இவ்வாறான பல சிறப்புக்களைக் கொண்ட பருத்தித்துறை நகரின் வடகிழக்கில் அமையப்பெற்ற ஒரு அழகிய கிராமமே தும்பளை ஆகும்.

தும்பளைக் கிராமத்தை அருளாட்சி செய்யும் நெல்லண்டை பத்திரகாளி அம்மன், நெல்லண்டை முத்துமாரி அம்மன் ஆலயங்கள் காணப்படுகின்றன. நெல்லண்டை பத்திரகாளியம்மனை குல தெய்வமாக போற்றி வாழ்ந்த மாபெரும் வர்த்தகரான வ.இராமலிங்கம் அவர்களின் சிரேஷ்ட பேத்தியாகவும் சிவனடியாரான சிவசிதம்பரம், சிவபாக்கியம் தம்பதிகளின் மூத்த மழலைச் செல்வமாக 27.04.1930 அன்று சரோஜினி அவர்கள் அவதரித்தார். இவருக்கு சற்குணஇரத்தினம், சீதாலட்சுமி ஆகிய இருவர் உடன்

பிறந்த சகோதரர்கள் ஆவார்கள்.

தனது சிறுபராயத்திலிருந்தே செல்வச் செழிப்பில் வளர்ந்த சரோஜினி அவர்கள் கல்வியில் தனது புலமையை வெளிப்படுத்தினார். ஆரம்பக் கல்வியை பருத்தித்துறை மெதடிஸ் பெண்கள் பாடசாலையில் நிறைவு செய்த பின்னர் பிரசித்தி பெற்ற மகளிர் பாடசாலையான மருதனார் மடம் இராமநாதன் கல்லூரியில் தனது உயர்தர கல்வியை நிறைவு செய்தார். இக் காலப்பகுதியில் கணிதம் மற்றும் ஆங்கில பாடங்களில் தனது திறமையை வெளிப்படுத்தி பாடசாலையில் நல் மாணவிக்கான முத்திரையையும் பதித்துக் கொண்டார்.

திருமண வயதை அடையப் பெற்றதும் இவரது பெற்றோர்கள் சரோஜினி அவர்களின் மைத்துனரான குழந்தைவேலு, சீதேவிப்பிள்ளை தம்பதியினரின் கனிஷ்ட புத்திரரான சதாசிவம் அவர்களை திருமணம் செய்து வைத்தனர். இத் தம்பதிகளின் இல்லறம் எனும் நல்லறத்தின் பயனாக பெண் மகவு ஒன்றைப் பெற்றெடுத்தனர். தமது குழந்தைக்கு இரஞ்சினி எனும் நாமம் சூட்டி ஒரு அழகான குடும்பமாய் வாழ்ந்து வந்தனர்.

கணவர் அரச தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தமை காரணமாக அவருக்கு இடமாற்றங்கள் ஏற்படவே சில்லாலை, மட்டக்களப்பு, வவுனியா போன்ற இடங்களுக்கு சென்று வசிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. வன்னிப் பெரு நிலப்பரப்பிற்கு தலைநகராக கருதக்கூடியதும் சிறுதானியப்பயிரான உழுந்து பயிர்ச் செய்கைக்கு புகழ் பெற்றதுமான வவுனியா மாவட்டத்திற்கு இடமாற்றம் பெற்று சென்ற போது இறம்பைக்குளத்தில் தமக்கென சொந்தமாக ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கிக் கொண்டனர். அக்காணியில் ஒரு அழகிய வீடமைத்து அடிப்படை தேவைகளையும் நிறைவு செய்து இன்புற வாழ்ந்திருந்தனர்.

தமது ஏக புத்திரியான இரஞ்சினியை கண்ணூம் கருத்துமாய் வளர்த்தெடுத்த சரோஜினி அம்மா, அன்போடு கல்வியறிவையும்

நிறைவோடு பெற்றுக் கொடுத்தார். கடுபத்தை பல்கலைக்கழகத்தில் தனது மேற்படிப்பை நிறைவு செய்து பட்டதாரியாகிய இரஞ்சினி அவர்கள் தொழில்நுட்ப அதிகாரியாக கட்டட திணைக்களத்திலும் பின்னர் மாவட்டச்செயலகத்திலும் கடமையாற்றினார்.

மகள் திருமணவயதை அடைந்ததும் தனது மைந்துனரான வல்லிபுரம், நல்லம்மா தம்பதிகளின் புத்திரரான இராமச்சந்திரனுக்கு தமது மகளான இரஞ்சினியை திருமணம் செய்து வைத்தனர். இவர்களுடைய இனிய இல்லற வாழ்வின் பயனாக ஆண் குழந்தையொன்றை பெற்றெடுத்து மதன்மோகன் எனும் பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தனர். சரோஜினி அம்மா தனது ஒரேயொரு பேரனான மதன்மோகனை baba என்னும் செல்ல நாமம் கொண்டு அன்போடு அரவணைத்து தனது சொந்த மகன் போல் வளர்த்து வந்தார்.

இனிய இல்லற வாழ்வில் இன்புற்றிருந்த வேளையில் 1983ஆம் ஆண்டு தமது ஏக புத்திரியாகிய இரஞ்சினியை நிரந்தரமாக இழக்க வேண்டிய துரதிஷ்டமான நிலைக்கு ஆளானார். மகளுடைய இழப்பு பெற்றோரை உள ரீதியாக தாங்க முடியாத சோகத்திற்கு உள்ளாக்கிய போதும் பேரனின் எதிர் கால வாழ்விற்காக தன்னை அர்ப்பணித்து மனதை திடப்படுத்திக் கொண்டார் சரோஜினி அவர்கள். மகளின் இழப்பை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத இவருடைய கணவர் சுகவீனமுற்று இரண்டு வருடங்களில் அவரும் இயற்கை எய்தினார்.

தொடர்ச்சியாக தனது மகள், கணவரை இழந்த போதும் மனவுறுதி கொண்டு பேரனின் எதிர் கால நல்வாழ்வை மனதில் எண்ணி திட்டங்களை வகுத்து செயற்படுத்தினார். வீடமைத்து வாழ்ந்த காணியில் குடும்பத்தினரால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட கடைத்தொகுதிகள், மேல்மாடி வீடு என்பவற்றை தனித்து நின்று தானே திட்டமிட்டு சிறப்பான அமைப்பு முறையில் கட்டி முடித்தார். அத்துடன் குடும்பத்தினரால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட அம்பாள் மரக்காலையை விஸ்தரித்து பலருக்கு வேலைவாய்ப்பை பெற்றுக் கொடுத்த பெருமைக்குரியவர் சரோஜினி ஆவார்கள். நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலைகளிலும் தன்னைத் தேடி உதவி நாடி வந்தவர்களுக்கு சரோஜினி அவர்கள் இருகரம் நீட்டத்

தவறியதில்லை. தனக்கு ஏற்படபோகும் பிரச்சினைகளைப் பற்றி சற்றும் சிந்திக்காமல் தன்னை நம்பி உதவி கேட்டு வந்தவர்கள் பயனடையக்கூடிய வகையில் துணிவுடன் பிரச்சனைகளை எதிர் கொண்டார். அத்துடன் எண்ணற்ற இளைஞர், யுவதிகளை திருமண பந்தத்திலும் இணைத்து வைத்த பெருமைக்குரியவர்.

தனித்து நின்று தனக்கு ஏற்பட்ட அனைத்து சவால்களையும் எதிர் கொண்டு வெற்றி பெற்றார். பொறுப்புக்களும் கடமைகளும் சுமையாக இருந்த போதும் தனது வயதான பெற்றோரையும் கவனிக்கத் தவறவில்லை. வயோதிப காலத்தில் அவர்களுக்கு செய்ய வேண்டிய கடமைகளையும் நிறைவாக செய்தார். பெற்றோர்களும் இவருடன் இருந்தே இயற்கை எய்தினார்கள்.

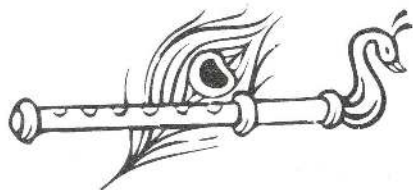
பேரனை அன்போடு அறிவையும் சேர்த்து ஊட்டி வளர்த்த இவர் தொடர்ந்து இடைநிலைக்கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரியில் சேர்த்தார். பேரனுடைய வளர்ச்சிக்காக தன்னை அர்பணித்த இவர் அம்பாள் மரக்காலையை தொடர்ந்து நிர்வகிக்க முடியாத சூழ்நிலைக்கு தள்ளப்பட்டார். கல்வி மற்றும் அனைத்து துறைகளிலும் மதன்மோகனை திறமையாளராக மிளிரச் செய்த இவர் வாலிப வயதை அடைந்தவுடன் தந்தையிடம் மகனை வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தார். அத்துடன் தன் கடமை முடிந்து விட்டதாக இவர் எண்ணவில்லை. இலங்கையில் வசித்த போதும் பேரனின் நலன்களிலேயே இவரது முழுக்கவனமும் இருந்தது. மதன்மோகன் திருமண வயதை அடையப் பெற்றதும் ஏரம்புமர்த்தி, லக்ஷ்மணதேவி தம்பதியினரின் மகளான எழில்ச்செல்வியை அவருக்கு நிச்சயித்து தன் இல்லத்திலேயே திருமண வைபவத்தை நடாத்தி களிப்புற்றார். இவர்களுடைய நல்மனைமாட்சியின் பயனாக லவன், ஹரினி என்னும் இரண்டு பூட்டப் பிள்ளைகளையும் காணும் பேறு பெற்றார்.

பேரனான மதன்மோகனும் தனது அம்மம்மாவின் சந்தோசத்தையே மனதில் நிலை நிறுத்தியவராக பூட்டப்பிள்ளைகளை கூட்டி வந்து பாட்டியுடன் பூட்டப்பிள்ளைகள்

மழலை மொழி பேச, அவரும் இன்புற்றிருக்கும் பாக்கியத்தை தனது கடமையாக எண்ணி அதற்கான சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கி சரோஜினி அவர்களின் மன நிறைவில் தானும் மகிழ்ந்திருந்தார். நெல்லண்டை பத்திரகாளியம்மனை குலதெய்வமாக வழிபட்ட அன்னை தனது வயோதிப காலத்தில் வவுனியா கோவிற்குளம் சிவன் ஆலயத்திற்கு சென்று தினமும் வழிபாடு செய்வார். அத்துடன் சிவன் கோவில் அறக்கட்டளையால் நடாத்தப்படும் ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரி அருளகம் சிறுவர் இல்லத்திற்கும் பண உதவிசெய்து இன்புற்றார். உடல்நிலை இயலாமல் போன வேளையிலும் ஆலய தரிசனம் செய்ய மறந்தாரில்லை. உடல் பலவீனமடைந்த வேளையிலும் தளராத மனநிலையும், சிந்தனை ஆற்றலும் அவரை இயங்க வைக்கும் உந்து சக்திகளாக இருந்தன.

எதுவித பெரிய நோய்களும் இவரை அணுகாத போதிலும் Pneumonia ஆல் பாதிக்கப்பட்டு 27.12.2017 வவுனியா வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டார். தொடர்ச்சியாக சிகிச்சை பெற்று வந்த இவர் தனது வாழ்வின் இறுதி நிலைக்கு வந்தவிட்டார் என்பதை உணர்ந்துவிட்ட பேரன் தனது அம்மம்மாவின் விருப்பப்படி பூட்டப்பிள்ளைகளை அழைத்துச்சென்று அவரின் அருகில் நின்று தேவாரப்பதிகங்களைப் பாடவைத்தார். கடவுள் பக்தியுடனேயே கண்களை மூடிக்கொண்ட அன்னை சில மணித்துளிகளை கடந்து 04.01.2018 அதிகாலை 2:05 மணியளவில் இறைவனடி சேர்ந்தார். அன்னையின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

ஸ்ரீ துர்க்க நிவாரண அஷ்டகம்

மங்கள ரூபினி மதியனி சூலினிமன்ம தபானியளே,
சங்கடம் நீங்னிட சடுதியில் வந்திடும் ஷங்கரி சௌந்தரியே,
கங்கன பானியன்கனி முகம் கண்டநல்கற்பக காமினியே,
ஜெய ஜெய ஷங்கரி கௌரிக்ரிபாகரி துக்கநிவாரணி காமாஷி.

கானுரு மலரென கதிரொலிகாட்டிகாத்திட வந்திடுவாள்,
தானுரு தவஒலி தாரொலிமதியோலி தாங்கியே வீசிடுவாள்,
மானுரு விழியாள்மாதவர் மொழியாள்மாலைகள் சூடிடுவாள்,
ஜெய ஜெய ஷங்கரிகௌரிக்ரிபாகரி துக்கநிவாரணி காமாஷி.

ஷங்கரிசௌந்தரிசதுர்முகன் பொற்றிடசபையினில் வந்தவளே,
பொங்கரிமாவினில் பொன் அடிவைத்துபொரிந்திட வந்தவளே,
என்குலம்தழைத்திட எழில்வடிவுடனே எழுந்தனல்தூர்கையளே,
ஜெய ஜெய ஷங்கரிகௌரிக்ரிபாகரி துக்கநிவாரணி காமாஷி.

தனதனதன்தனதவினொலி முழங்கிட தன்மணி நீவருவாய்,
கங்கனகன்கனகதிரொலி வீசிடகண்மணி நீவருவாய்,
பன்பனபம்பனபரை ஒலிகூடபண்மணி நீவருவாய்,
ஜெய ஜெய ஷங்கரிகௌரிக்ரிபாகரி துக்கநிவாரணி காமாஷி.

பஞ்சமிபைரவிபர்வதபுத்திரிபஞ்சனல் பானியளே,
கொஞ்சிடும் குமரனைகுனமிகு வேழனைகொடுத்தனல் குமரியளே,
சங்கடம் தீர்திடசமரது செய்தனல் சக்தி எனும்மாயே,
ஜெய ஜெய ஷங்கரிகௌரிக்ரிபாகரி துக்கநிவாரணி காமாஷி.

என்னியபடி நீ அருளிடவருவாய் என்குலதேவியேளே,
பன்னிய செயலின்பலன் அது நலமாய்பல்கிட அருளிடுவாய்,
கன்னொலி அதனால்கருணையை காட்டிகவலைகள் தீர்ப்பவளே,
ஜெய ஜெய ஷங்கரிகௌரிக்ரிபாகரி துக்கநிவாரணி காமாஷி.

இடர்தரும்தொல்லை இனிமேல்இல்லை என்று நீ சொல்லிடுவாய்,
 சுடர்தரும் அமுதேஸ்ருதிகள் கூறிசுகம் அதுதந்திடுவாய்,
 படர்தரும் இருளில் பரிதியாய் வந்து பழவினை ஓட்டிடுவாய்,
 ஜெய ஜெய ஷங்கரிகௌரிக்ரிபாகரி துக்கநிவாரணி காமாஷி.

ஜெய ஜெய பாலாசா முண்டேஸ்வரி ஜெயஜெய ஸ்ரீதேவி,
 ஜெய ஜெய தூர்கா ஸ்ரீபரமேஸ்வரி ஜெயஜெய ஸ்ரீதேவி,
 ஜெய ஜெய ஜெயந்திமங்கலகாளி ஜெயஜெய ஸ்ரீதேவி,
 ஜெய ஜெய ஷங்கரிகௌரிக்ரிபாகரி துக்கநிவாரணி காமாஷி.

நாராயணன் திருப்புகழ்

ஆழி நடுவினில் ஊழி முடிவினில் ஆலின் இலையினில் துயில்வோனே
 ஆடும் அரவினில் ஏறி நடனமும் ஆடர் சயனமும் அமர்வோனே
 அழி சுடர் விட நாளும் துளசியும் ஆர்க்கும் சங்கமும் உடையோனே
 ஆழி கடைத்திட பூமி உதித்திட ஆகம் அமர்த்திய நெடியோனே
 ஆழி தலையுடன் தூணில் உதித்து நீ ஆங்கு மதலையைப் புரிந்தாயே
 ஆயர் மகளீரின் சேலை திருவடியே ஆவியுடல் என அணைவோனே
 ஆழி ஒருபுறம் ஆயின் றெழுந்திட ஆன்ற துணைப்பதி வருவோனே
 ஆவல் உதித்திட தாரம் அடியாரை ஆளும் வல்லிபுரப் பெருமானே.

காயத்திரி மந்திரம்

ஓம் பூர் புவ சுவஹ
 தத் ஸவிதூர் வரேண்யம்
 பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி
 தியோ யோந ப்ரசோதயாத்

சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சில் நீங்காதானதாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமனிதன் தாள் வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேக னிறைவ னடி வாழ்க

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல் வெல்க

ஈச னடிபோற்றி யெந்தை யடிபோற்றி
தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி
ஆராத வின்ப மருளுமலை போற்றி
சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பனியான்

கண்ணுதலான் றன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
யெண்ணிறத் தெல்லை யிலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யவென் னுள்ளத்து னோங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா வெனவோங்கி யாழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியா யியமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞான மில்லாதே னின்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானத் தன்னை யகல்விக்கு நல்லறிவே

ஆக்க மளவுறுதி யில்லா யனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருள் தருவாய்
போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பருக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்களேத்த
மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன்றன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய விருளை
அறம்பாவ மென்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்குமுடி
மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாயாய் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் மாரியனே
நேச வருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா வமுதே யளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே
 நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
 இன்பமுந் துன்பமு மில்லானே யுள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாஞ்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே யந்தம் நடுவாகி யல்லானே
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்க்குஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார்தங்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமென் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான வுண்ணா ரமுதே யுடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் மையா வரனேயோ வென்றென்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளி னட்டம் பயின்றாடு நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே.
 அல்லற் பிறவி யறுப்பானே யோவென்று
 சொல்லற்கு கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லியபாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தினுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

நேரிசை வெண்பா

காப்பு

துதிப்போர்க்கு வல்வினை போம் துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்கும் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலனருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக்கு உதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதமிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாட கிண்கிணி ஆட
மையல் நடஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லால்எனைக் காக்க என்று வந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரரர ரரர
ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரவண வீரா நமோநம
நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
வசர வணப வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
பன்னிரெண்டு ஆயுதம் பாசங் குசமும்

பரந்த விழிகள் பன்னிரெண்டு இலங்க
 விரைந்து எனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளற்றொலி யையும்
 நிலைபெற்று என்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் தீயும் தனிஒளி ஒவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறுமுகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறுஇடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈர்ஆறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத்து அழகிய மார்பில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பு அழகுடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடர்ஒளிப் பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை அழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி அதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேல் முந்து
 எந்தனை ஆளும் ஏரகச் செல்வ

மைந்தன் வேண்டும் வரமமகிழ்ந்து உதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலாவிநோதன் என்று
 உன் திருவடியை உறுதி என்று எண்ணும்
 என்தலைவைத்து உன் இணையடி காக்க
 என் உயிர்க்கு உயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியை புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னம் இரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்இளம் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேர் இள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதினாரும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவேல் காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாம் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பனைத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க

முன்கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை இரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நந்துணை ஆக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும் எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்கக் காக்கக் கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்லபுதம் வாலா டிகப்பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரம ராட்சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேறி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கன்பூசை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்
 விட்டாங்காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்து ஓடிட
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்

மனையில் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டிய செருக்கும் ஓட்டியச் பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிடக்
 காலதூ தாள்ளனைக் கண்டாள் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டு அலறி மதிகெட்டு ஓடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்க
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணல்ஏரி தணல்ஏரி தணலது வாக
 விடு விடு வேலை வெருண்டு அதுஓடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந்து ஓடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விங்கள் கடித்துயர் அங்கம்
 ஏறிய விங்கள் எளிதுடன் இறங்க
 ஒளிப்பும சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்பும் பித்தம்
 சூலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரதி
 பக்கப்பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் எந்தனைக் கண்டால்

நில்லாது ஓட நீ எனக் கருள்வாய்
 ஈரேழு உலகமும் எனக்க உறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்து உறவாக
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சையொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகமொழி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடும்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துஉறை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின் மாமலை உறும் செங்கல்வ ராயா
 சமராபுரி வாழ் சண்முகத் தரசே
 காரர் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினே னாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியி லணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புட னிரடவ் அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க

வாழ்க வாழ்க மலைக்குறு மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்கவென வறுமைக ள்நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவ னீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென்றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந்து தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள் செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துட ன்நாளும்
 ஆசார த்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டிக் கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறருக்கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங்கருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளுமீ ரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாற் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லாதவரை பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வதுரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் - சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாக

சூரபத் மாவை துணித்தகை யதனால்
 இருபத்தேழ்வர்க் குவந்தழு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோர் ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவஓம்
 சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்

***

ஸ்ரீ கருமாரியம்மன் ஸ்தோத்திரம்

கற்பூரநாயகியே! கனகவல்லி

காளிமகமாயி கருமாரியம்மா

பொற்கோவில் கொண்டசிவ காமியம்மா

பூவிருந்த வல்லிதெய்வ யானைம்மா

விற்கோல வேதவல்லி விசாலாட்சி

விழிக்கோல மாமதுரை மீனாட்சி

பொற்கோவில் தானமைத்தேன் இங்குதாயே

சுடராக வாழ்விப்பாய் என்னை நீயே!

(கற்பூர)

புவனமுழு தாள்கின்ற புவனேஸ்வரி

புரமெரித்தோன் புறமிருக்கும் பரமேஸ்வரி

நவநவமாய் வடிவாகும் மகேஸ்வரி

நம்பினவர் கைவிளக்கே சர்வேஸ்வரி

கவலைகளைத் தீர்த்துவிடும் காளீஸ்வரி

காரிருளின் தீச்சுடரே ஜோதீஸ்வரி

உவமானப் பரம்பொருளே ஐகதீஸ்வரி

உன்னடிமைச் சிறியேனை நீயாதரி!

(கற்பூர)

உன்னிடத்தில் சொல்லாமல் வேறுஎந்த

உறைவிடத்தில் முறையிடுவேன் தாயேஎந்தன்

அன்னையவள் நீயிருக்க உலகில்மற்ற

அன்யரைக் கெஞ்சிடுதல் முறையோ-அம்மா

கண்ணீரைத் துடைத்துவிட ஓடிவா அம்மா

காத்திருக்க வைத்திடுதல் சரியோ அம்மா

சின்னவனின் குரல்கேட்டுன் முகம் திருப்பு

சிரித்தபடி என்னைத்தினம் வழிஅனுப்பு!

(கற்பூர)

கண்ணிரண்டும் உன்னுருவே காணவேண்டும்
காலிரண்டும் உன்னையே நாடவேண்டும்
பண்ணமைக்கும் நாஉனையே பாடவேண்டும்
பக்தியோடு கையுனையே கூடவேண்டும்
எண்ணமெல்லாம் உன்நினைவே ஆகவேண்டும்
இருப்பதெல்லாம் உன்னுடைய தாகவேண்டும்
மண்ணளக்கும் சமயபுர மாரியம்மா
மகனுடைய குறைகளை நீதீருமம்மா!

(கற்பூர)

நெற்றியினுலள் குங்குமமே நிறைய வேண்டும்
நெஞ்சினிலும் திருநாமம் வழிய வேண்டும்
கற்றதெல்லாம் மென்மேலும் பெருகவேண்டும்
கவிதையிலே உன்நாமம் வாழவேண்டும்
சுற்றமெலாம் நீடுழி வாழவேண்டும்
ஜோதியிலே நீயிருந்து ஆளவேண்டும்
மற்றதெல்லாம் நானுனக்குச் சொல்லலாமா
மடிமீது பிள்ளைஎன்னைத் தள்ளலாமா!

(கற்பூர)

அன்னைக்கு உபசாரம் செய்வதுண்டோ
அருள்செய்ய இந்நேரம் ஆவதுண்டோ
கண்ணுக்கு இமையின்றிக் காவலுண்டோ
கன்றுக்குப் பசுவின்றிச் சொந்தமுண்டோ
முன்னைக்கும் பின்னைக்கும் பார்பதுண்டோ
முழுமைக்கும் நீளந்தன் அன்னையன்றோ
எண்ணெய்க்கும் விளக்குக்கும் பேதமுண்டோ
என்றைக்கும் நானுந்தன் பிள்ளையன்றோ!

(கற்பூர)

அன்புக்கே நானடிமை ஆகவேண்டும்
 அறிவுக்கே என்காது கேட்கவேண்டும்
 வம்புக்கே போகாமல் இருக்கவேண்டும்
 வஞ்சத்தை என்னெஞ்சம் அறுக்கவேண்டும்
 பண்புக்கே உயிர்வாழ ஆசைவேண்டும்
 பரிவுக்கே நான்என்றும் பணியவேண்டும்
 என்பக்கம் இவையெல்லாம் இருக்கவேண்டும்
 என்னோடு நீஎன்றும் வாழவேண்டும்! (கற்பூர)

கும்பிடவோ கையிரண்டு போதவில்லை
 கூப்பிடவோ நாவென்றால் முடியவில்லை
 நம்பிடவோ மெய்யதனில் சக்தியில்லை
 நடந்திடவோ மெய்யதனில் சக்தியில்லை
 செம்பவள வாயழகி! உன்னெழிலோ
 சின்னஇரு கண்களுக்குள் அடங்கவில்லை
 அம்பளவு விழியாளே உன்னை என்றும்
 அடிபணியும் ஆசைக்கோர் அளவில்லை! (கற்பூர)

காற்றாகிக் கனலாகிக் கடலாகினாய்
 கருவாகி உயிராகி உடலாகினாய்
 நேற்றாகி இன்றாகி நாளாகினாய்
 நிலமாகி பயிராகி உணவாகினாய்
 தோற்றாலும் ஜெயித்தாலும் வாழ்வாகினாய்
 தொழுதாலும் அழுதாலும் வடிவாகினாய்
 போற்றாத நாளில்லை தாயே உன்னைப்
 பொருளோடு புகழோடு வைப்பாய் என்னை! (கற்பூர)

ஓம் சக்தி ஓம்!

ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்,
ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்,
ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்,
ஓம் சக்தி ஓம், ஓம், சக்தி ஓம்.

ஸுந்தரவதனி ஸுகுண மனோஹரி
மந்தஹாஸ முக மதிவதனி
சந்தன குங்கும அலங்காரமுடனே
தந்திடுவா யுந்தன் தரிசனமே! (ஓம்)

நந்திதேவருடன் முனிவரும் பணிய
ஆனந்த முடனே வந்திடுவாய்
வந்தனை செய்து மாயனயனுடன்
வகையாயுன் புகழ் பாடிடவே! (ஓம்)

தங்கச் சிலம்பு சலசலவென்றிட
தாண்டவமாடித் தனயன் மகிழ்ந்திட
பொங்குமானந்தமுடன் புவிமேல் விளங்கும்
மங்கள நாயகி மகிழ்வாய் வருவாய்! (ஓம்)

வேதங்கள் உன்னை வேண்டிப் பாடிட
விரும்பி ஸரஸ்வதி வீணை வாசித்திட
ஸ்தானந்தமான ஜோதிஸ்வரூபி
ராஜ ராஜேஸ்வரி சரணம் சரணம்! (ஓம்)

ஐய ஐய ஐய சக்தி

ஐய ஐய ஐய சக்தி- ஓம் ஸ்ரீ ஐய ஐய ஐய சக்தி
ஐய ஐய வென தினம் பாடிப் பணிந்தோம்
ஐகம் எங்கும் அமைதியைத் தா - ஓம் ஸ்ரீ (ஐய ஐய)

திருப்தியும் இன்பமும் வாழ்வில் துலங்க
தேவையெல்லாம் மறைய- அம்மம்மா
பக்தி பெருகிட பாடி உருகிட
பணிப்பாய் அன்பிலெம்மை - ஓம் ஸ்ரீ (ஐய ஐய)

இரண்டுகள் போக மூன்றுகள் அகல
ஈஸ்வரி பலமருள்வாய்- அம்மம்மா
கரம் குவித்தோம் இனிக் காலை விடோமடி
கருணையுடன் அணைப்பாய் -ஓம் ஸ்ரீ (ஐய ஐய)

காசினியெங்கும் வேற்றுமை போக
கருத்தினில் அன்பருள்வாய் - அம்மம்மா
தேசுடன் வாழக் காட்டி காட்சி
தேவியுடன் அடைக்கலம் நான் - ஓம் ஸ்ரீ (ஐய ஐய)

நமஸ்காரம் இருவினை கருத்தினில் ஞான
நல்லொளி தீபம் வைத்து - அம்மம்மா
நமஸ்காரம் செய்து ஆரத்தி செய்தோம்
ஞாலத்திற் கமைதியைத் தா - ஓம் ஸ்ரீ (ஐய ஐய)

கீதை சுவையும் வாழ்கை

வாழ்க்கை ஒரு சந்தர்ப்பம்:
அதை நமுவ விடாதீர்கள்.

வாழ்க்கை ஒரு பயணம்:
அதைச் சென்று முடியுங்கள்.

வாழ்க்கை ஒரு விடுகதை:
அதை விடுவியுங்கள்.

வாழ்கை ஒரு விளையாட்டு:
அதில் ஈடுபடுங்கள்.

வாழ்க்கை ஒரு போராட்டம்:
அதை வென்று காட்டுங்கள்.

வாழ்க்கை ஒரு வெகுமதி:
அதை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

வாழ்க்கை ஒரு போட்டி:
அதில் வெற்றி பெறுங்கள்.

வாழ்க்கை ஒரு கலை:
அதை அழகுபடுத்துங்கள்.

வாழ்க்கை ஒரு வேதனை:
அதைத் தாங்கிக்கொள்ளுங்கள்.

வாழ்க்கை ஒரு சவால்:
அதை எதிர் கொள்ளுங்கள்.

வாழ்க்கை ஒரு சோகம்:
அதற்கு மனம் தளராதீர்கள்.

வாழ்க்கை ஒரு பிரச்சனை:
அதற்குத் தீர்வு காணுங்கள்.

பட்டினத்தார் பாடல்

ஊருஞ் சதமல்ல உற்றார் சதமல்ல உற்றுப் பெற்ற
பேருஞ் சதமல்ல பெண்டிர் சதமல்ல பிள்ளைகளுஞ்
சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ் சதமல்ல நின்தாள் சதங்கச்சி ஏகம்பனே.

அத்தமும் வாழ்வு மகத்து மட்டேவிழியம் பொழுக
மெத்திய மாதரும் வீதிமட்டே விம்மிவிம்மியிரு
கைத்தல மேல்வைத் தழுமைந்தருஞ் சுடுகாடுமட்டே
பற்றித் தொடரு மிருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே.

பிறக்கும் பொழுது கொடுவந்ததில்லை
பிறந்து மண் மேல்
இறக்கும் பொழுது கொடுபோவதில்லை
இடைநடுவிற்
குறிக்குமிச் செல்வஞ் சிவன் தந்ததென்று
கொடுக்கறியாது
இறக்குங் குலாமருக்கென் சொல்லுகேன்
கச்சியேகம்பனே.

கல்லாப் பிழையும் கருதாப் பிழையும் கசிந்துருகி
நில்லாப் பிழையும் நினையாய் பிழையும்
நின்னஞ் செழுத்தைச்
சொல்லாப் பிழையுந் துதியாப் பிழையும்
தொழாப் பிழையும்
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய்
கச்சி ஏகம்பனே.

ஆறாத்துயரில் எம்மை விட்டு நீங்கிய அம்மம்மா

என்னை பெண் பார்க்க வந்த நாள் தொடக்கம், என்னை தனது பேரனின் மனைவியாக ஏற்றுக்கொண்டார். அதனால் நானும் அன்பாக 'அம்மம்மா' என்றே அழைப்பன். அதே போல எனது குடும்பத்தினரும் அன்பாக அம்மம்மா என்றே அழைத்தனர்.

அந்நேரம் நாட்டுச்சூழல் காரணமாக இலகுவாக பயணத்தையோ அல்லது தொடர்பாடல்களையோ வைத்துக்கொள்ள முடியாத வேளையில் என்னையும், எனது குடும்ப உறுப்பினர்களையும் அன்பாக வரவேற்று தன்னுடன் வைத்திருந்ததுடன் அவர்களது தேவைகளையும் உரியபாதுகாப்பையும் தனி ஆளாக நின்று பொறுப்பேற்றதை என்னாலும், எனது குடும்பத்தாலும் என்றும் மறக்க முடியாது. அன்னாரது இவ் உயரிய எண்ணத்தால் எனது அப்பா, அம்மா, சகோதரர்கள், அவர்களது கணவர், மனைவியர், பிள்ளைகள் எல்லோரும் அம்மம்மாவை தமது குடும்ப உறுப்பினராகவே கருதி அவரது தேவைகளை நிறைவு செய்தனர்.

அதே போல் என்னையும் அவரது பேரனான எனது கணவரையும், எமது பிள்ளைகளையும் தனது உயிரிற்கும் மேலாக அன்பு செலுத்துவார். எந்நேரமும் எமது முன்னேற்றம் படிப்பு பற்றியே அவரது எண்ணம் இருக்கும். பிள்ளைகளின் படிப்பை எந்நேரமும் கவனத்தில் கொண்டு அவர்களது விடுமுறை எப்போதும் என்று ஆவலாக அறிந்து எப்போ தம்மிடம் நாம் வருவோம் என்று ஆசையாக எதிர்பார்த்து காத்திருப்பார். நாமும் அவரது எதிர்பார்ப்பை அறிந்து எமது பிள்ளைகளுடன் தவறாது ஒவ்வொரு விடுமுறையும் வந்து அவருடன் உறவாடி அவரை இன்புறச்செய்வோம்.

இவ்வாறே இம்முறை விடுமுறையில் நாம் எல்லோரும் அன்னாருடன் முழங்காவிலில் எனது அப்பா, அம்மாவுடன் போய்

இருப்போம் என்றதும், மிகவும் சந்தோசமாக எல்லா ஆயத்தங்களும் செய்து எப்போது முழங்காவில் போகப்போகிறோம் என்று ஆவலாக அடிக்கடி கேட்டு, எம்முடன் அவரும் சேர்ந்து வந்து அவரது இறுதி நாட்களை சந்தோஷமாக கழித்தார். எனினும் எனது அப்பாவின் சுகயீனம் அவரை பெரிதும் மனவேதனைக்கு உள்ளாக்கியது. துர்திஷ்ரவசமாக எனது தந்தையும் இறவனடி சேர, அவரின் இழப்பு அம்மம்மாவிற்கும் பேரதிர்ச்சியாக இருந்தது. அப்பா மறைந்து 13ம் நாள் அன்னாரும் இறையடி சேர்ந்தார்.

அன்னாரது பெரியவிருப்புக்கு அமைய, தமது ஆசை பேரப்பிள்ளை, பூட்டப்பிள்ளைகள் புடைகுழ, அவர் விரும்பி பூட்டப்பிள்ளைகளிடம் கேட்கும் தேவார பாடல்களுடன் எம்மை எல்லாம் விட்டு அமைதியாக நீங்கிச்சென்றார்.

எமக்கு ஈடுசெய்ய முடியாத இரு பேரிழப்புக்கள் மத்தியில் நானும் எனது கணவர், பிள்ளைகள், மற்றும் எனது குடும்பத்தினர் ஆறாத்துயரில் ஆழ்கின்றோம்.....!

எழில்ச்செல்வி மதன்மோகன்

My dearest great-grandma

My great-grandma is very special to me. My father kept on telling me that she really liked ^{me} because when she heard that I was born, she flew all the way from Sri Lanka to London, just to see my face and to play with me at the age of seventy-seven. Moreover, the moment she placed me in her lap at home, I also had a special connection with her from that point on.

Every time I talk to her on the phone she asks me to sing twinkle, twinkle little star, even at the age of ten, because she still thinks I'm a toddler.

Every summer holiday, I visit Sri Lanka with my parents and stay with her at her house in Varuniya. I have loads of golden memories of her during these holidays.

My great-grandma was a very religious lady. She loves listening to me singing பஞ்சுமீ. While she was lying down in the hospital bed, I sang பஞ்சுமீ ~~மீ~~ பாடினேன், her favourite Theraavaram and I never thought at that time, that it will be the last I will sing it to her.

I am very sad and greatly miss my very special ~~Uncle~~, my great-grandma.

Loving great-grandson
Lunar Mathanathan

My Wonderful Great-grandma

I love my Great grandma. Every time I meet my Great-grandma she always cuddles me. Even though she can't carry me due to her old age, she asks others to put me in her lap. She always asks me to sing a song.

I have many wonderful memories with my Great-grandma which makes me glad. During a summer holiday, I can remember playing in her kitchen with her clay cooking pots by tapping onto them with a stick. She was not worried about any damage which could have happened to her cooking pots. Instead she was enjoying watching me playing saying Hissit, Hissit!

I greatly miss my special Hissit, my Great-grandma whom I love so much.

Loving Great-granddaughter
Harini Mathanmohan

My Acca... where do I start? Growing up, I sometimes didn't know whether to call her Acca or Amma. With 7 years between us, I always looked up to her. I was always looking to her for advice, even if it was as simple as what to wear. Our Amma wasn't as strict on me as Acca was – she was firm with me and would correct me when it was needed. Most people who knew Acca will know that she was a hard worker and a business lady. She worked hard to get to where she was in life and provide for her family, especially her grandson, Mathan.

Most importantly though, Acca loved her family. She went out of her way to care for those she loved, and after I had moved from Sri Lanka, she dedicated herself to care for our parents in their old age. It is something what I will always be grateful for. She also treated my husband, Rama, like her own brother and was like a second mother to all my children.

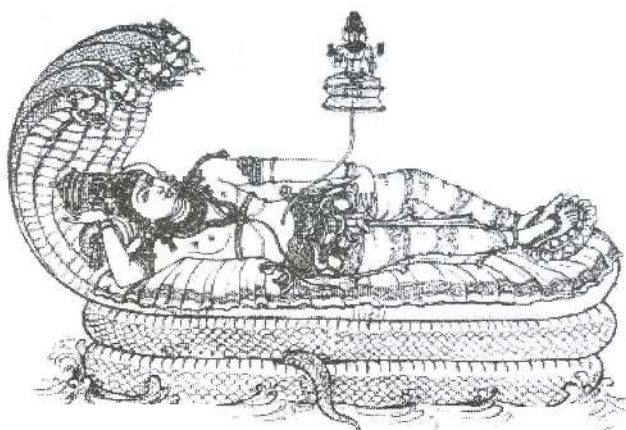
There are a few moments that especially stand out for me. She was instrumental on the night that my eldest daughter, Manjula, was born. Rama had been called to Colombo for work and I stayed back in Trincomalee, pregnant with two young boys. Acca asked me to stay with her so that she could support me during this time. When Manju was born, she had her umbilical cord wrapped around her neck. Acca knew something needed to be done immediately and ran for help, crying and yelling, to her neighbor who happened to be a midwife, and ensured that Manju was born safely.

Another time, Rama had been sent to India for work. I joined him for some time, leaving our 4 children in the care of my Annan and

his family in Colombo. My youngest daughter, Saradha, was upset with me gone and Annan had difficulty calming her down. Accawas living in Batticoloa but came to Colombo to pick Saru up and take her to her house. She looked after her until I returned and then travelled back to bring Saru home. Many years later, my eldest son Raghavan was working in Vavuniya, near to where Acca lived. She supported him greatly whilst he was there, and for an extended period of time he lived with her. She opened her home to him, as she had done with us many times before.

Most recently, she made the long journey from Sri Lanka to Australia for the purpose of being present for the arangetram of my eldest grandchild, Mithila. She was able to spend quality time with my daughters and their children. My grandchildren were able to get to know her and loved her greatly, fondly calling her Periya-ammama. My Acca was a wonderful, loving, dedicated lady who put her family before all else. I looked up to her throughout our childhood and even in our adult years, and am proud to be her sister.

Mrs Seetha Ramanathan

A woman who is larger than life

The last time I spoke to Sarojini machaal was about two or three months ago, on the phone from my son Mathan's place in Sutton. As usual, I had conversations with her about her great-grand children and my grandchildren - Lavann and Harini, about her health and whether her carer was looking after her well etc. She was happily talking - though muted for most of the time. She was doing well. Well for a person of her age. But her sudden demise came as a shock to me and has left a big void in our lives.

She was one of the wealthiest women in the hamlet of Rambaikulam – a suburb of Vavunia. A highly innovative woman, who largely acquired her wealth, through her meticulous and efficient management of the shops and apartments, which she herself built single-handedly, within a section of her large and spacious residential property.

In spite of her riches, she lived a simple life. She devoted part of her time and energy in supporting the nearby Kovilkulam Sivan temple and the orphanage run by the temple trust.

She was a role model and a source of inspiration for many of us.

We greatly miss her.

May her soul rest in peace.

R V Ramachandran

My memory of Periya Acca races back to even before the birth of Ranjini. They were living in Vavuniya Airport which was abandoned by the air force after the World War 2. It was a very spacious bungalow where passion fruit creepers are the only green plants within 400 yards of their house. Acca used to force me to keep on drinking passion fruit juice. While I was there, I enjoyed riding a bicycle on the runway. In the evening, Sathasivam Atthan used to take us to Vavuniya Municipal grounds in his old rickety car to play soccer. Later that car was used as poultry shed at Rambaikulam.

During this holiday trip, I was forced to eat heavy breakfast, lunch and dinner. I can't forget, when I was at Jaffna College, my weekend trip to their house at Sillalai and the turtle curry we had.

Periya Acca is "no nonsense" person. She is strict and will not give in fairly easily. During her old age, I had the pleasure in keeping her at my house to get treatment in Colombo. During this time the only person to whom she would listen to was me, even though I am much younger to her. I will never forget this.

She was the first and the only one with the courage to move to Rambaikulam and to buy a piece of land, lived in a small hut, built the house and due to her perseverance and thrifty hard work she built the rest of the houses and shops etc. She has now left them for others to enjoy.

Anyone who goes to Colombo by car or van or even by bus is greeted with her trade mark smile and treated lavishly.

We will miss Periya Acca's smiling face and the meals at her house at Rambaikulam, the Chicken curry, Fried rice, Pittu, Ulutham Pittu, Thosai, Vadai, Iddly..... the full menu.

Selladurai Sivagnanasundaram

சரோஜினி அக்காவும் நாங்களும் தும்பளை நீலர்வளவில் பிறந்து ஒரு குடும்பமாக வாழ்ந்தவர்கள். எனது தகப்பனார் இறந்த போது சரோஜினி அக்கா என்னை இடுப்பில் சுமந்து திரிந்தது நல்ல ஞாபகம்.

கதைகள் சொல்லுவா. கட்டுக்கதையானாலும் வாழ்க்கையின் உண்மையான அனுபவங்களானாலும் விரிவாகச் சொல்லும் போது நாங்களும் அதில் ஒன்றாகிவிடுவோம். இராமநாதன் கல்லூரியில் படிக்கும் போது விடுதியில் நடந்த குறும்புகள் சொல்லி எங்களையும் சிரிக்க வைப்பா. எனது சகோதரி பொன்னம்மாவும் சரோஜினி அக்காவும் நல்ல நண்பிகள்.

சரோஜினி அக்கா, தேவி மச்சாள், நான் சதாசிவ அத்தானின் உதவியுடன் குடிசைக் கைத்தொழிலை ஊக்குவிக்குமுகமாக “நீலர் வளலில்” மாதர் சங்கம் ஒன்றை உண்டாக்கினோம். வேலையில்லாத இளம் பெண்களுக்கு தையல், வெண்காயக்கூடு பின்னுதல் தைத்தறி நெசவு முதலியன, ஆரோக்கியம், சத்துணவு பற்றி பேச்சாளர்களை அழைத்து அறிவுரை வழங்குவோம். சிலவருடங்கள் சிறப்பாக இயங்கியது. தைத்தறி, நெசவு அரசாங்கம் பொறுப்பெடுத்தது. நல்ல அனுபவம் அக்காவோடு.

கல்வியில் சிறந்து தமிழ், ஆங்கிலம் இவற்றில் பாண்டித்தியமடைந்து மற்றவர்களுக்கும் சிறந்த ஆலோசகராகவும் வழிகாட்டியாகவும் மகள் ரஞ்சனியை நல்ல வழியில் முன்னேற்றமாக வளர்த்தார். வாழ்க்கையில் வந்த சவால்களை மனம் தளராமல் தன்னம்பிக்கையுடன் முன்னேறுவது போற்றற்குரியது.

மற்றவர்களுக்கு கஷ்டம் வந்தால் தன்னால் இயலும் வரை உதவி செய்து முன்னேற்றியதை நான் கண்டும் அவ சொல்லியும் கேட்டிருக்கிறேன்.

சிறிது காலம் எங்களுடன் பகைமையாகவும் இருந்திருக்கிறார். ஆனால் பேரனுக்காக எல்லாவற்றையும் மறந்தார். மதன், செல்வி, பிள்ளைகள் அவவுக்கு கடவுள் கொடுத்த பொக்கிஷங்கள்.

ஈழப்போர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு உணவு இறக்குமதி குறைவு. அந்தக்கால கட்டத்தில் நாங்கள் வவுனியா போயிருந்தோம். குறுகிய காலத்தில் அரிசிமா கறித்தூள் எல்லாம் தயார் செய்து தந்து உதவி செய்தார். உபசரிப்பில் அவவுக்கு நிகர் அவதான்.

ஒரு முறை அவுஸ்திரேலியா வந்த போது மதன், செல்வி, சரோஜினி அக்கா மெல்போன் வந்து எங்களைச் சந்தித்து எங்களோடு தங்கிப் போனார்கள். மனம் விட்டு அதிகநேரம் உரையாடினோம். பின்பு பிரியமனமில்லாமல் பிரிந்தோம்.

பின்பு நாலு வருடங்களுக்கு முன்பு இலங்கை சென்றபோது வவுனியாவுக்கு சென்று சந்தித்தேன். இனி எப்போது உன்னைக் காண்பேனென்று பிரியாவிடை கொடுத்து அனுப்பினா.

நல்ல மகளாகவும், தயாகவும், சகோதரமாகவும், பெரியதாய், மாமி, பேத்தி, பூட்டியாகவும் வாழ்ந்து தனது ஓட்டத்தை ஓடி முடித்து விட்டா. எங்கள் மத்தியில் அவ இல்லாவிட்டாலும் மனதில் நித்தியம் வாழ்ந்து கொண்டோனிருப்பா. மறக்கமுடியாது.

சுகிர்தரத்தினம் மகாதேவன்.

பெரியக்காவை நினைக்கும் போது எனது மனதில் தோன்றுவது என்னவென்றால் சிறு வயதில் நாம் வவுனியா(இறம்பைக்குளம்) செல்லும் போது எல்லோரையும் அன்பான இனிய முகத்துடன் வரவேற்பார். எப்போதும் ஆடு, மாடு, கோழி, தோட்டம், தூரவு என்று சுறுசுறுப்புடன் இருப்பார்.

அவரது மகள் இரஞ்சினிக்கும் எனக்கும் ஒரே வயது தான் சிறிது காலம் மகள் இரஞ்சினியின் படிப்பின் நிமிர்த்தம் நீலர் வளவு (தும்பளை) வீட்டில் வாழ்த்து வந்தார். பின்னர் சிறிது காலம் சதாசிவம் அத்தானின் வேலை நிமிர்த்தம் மட்டக்களப்பிலும் பின்னர் பேரன் மதனின் படிப்பின் நிமித்தம் தும்பளையிலும் வாழ்த்து வந்தார்.

நாம் வெளிநாடு வந்தபின்னர் ஒவ்வொரு தடவையும் யாழ் செல்லும் போதும் தனது வவுனியா வீட்டிற்கு வந்து உணவு அருந்திய பின்னர் தான் போக வேண்டும் என்று அன்புடன் வலியுறுத்துவார். முதுமையான போதிலும் தானே சமைத்து அன்புடன் பரிமாறுவார்.

கடந்த தடவை நாம் சென்றபோது முதுமை காரணமாக மிகவும் சிரமப்பட்டார். இருந்த போதிலும் தனது வீட்டில் உதவி புரியும் பெண் சமைத்து தருவார் உணவு அருந்திய பின்னரே செல்ல வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்.

இனி வரும் காலங்களில் யாழ் செல்லும் போதும் வவுனியாவின் ஊடாகப் போகும் போதும் அவரைப் பார்க்க முடியாது அவரின் நினைவுகளுடனே வவுனியாவை கடக்க முடியும் என்பதை எண்ணும் போதும் எனக்கு மிகுந்த வருத்தம் தான்.

எனினும் அவரின் ஆத்மா சாந்தி அடைய அவரின் குஞ்சி ஐயா, குஞ்சி அம்மா குடும்பத்தின் சார்பாக பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மனோ

அன்பின் பாட்டிக்கு (மாமி)

மாமி! உங்களை போல் யாருண்டோ இப்புவியில் இறைவனுக்கே பொறுக்காமல் பறித்தானோ உங்கள் உயிரை மாமி! இடுக்கண் வரும்போது இடம் தேடி ஓடி வர துடுக்கெண்டு துணை நின்று உதவி பல புரிந்து புகலிடமும் கொடுத்தீர்களல்லவா! ஆளுக்கொரு திகதி வைத்து ஆண்டவன் அழைப்பான் இதில் யார் அழுதால் அவனுக்கு என்ன? காரியம் முடிப்பான்.

இனி யார் அழுதும் லாபமில்லை சென்றீர்கள் சிவனுக்கே

“இனி எங்கு காண்போம்!
அன்புள்ள தெய்வமே!
அழகிய மங்கையே!
எம்மை விட்டு போனதேனோ!
உமை வந்து பார்க்கமுன்பே
எமைப் பிரிந்து சென்று சென்றதேனோ!
உம் பிரிவால் வாடுகின்றோம்.”

அடிக்கடி வரச்சொல்லி அதிக நேரம் நிற்க சொல்வீர்கள். அன்பாக உணவும் தருவீர்கள். இனி எங்கு காண்போம். உங்கள் சிரித்த முகத்தையும், அன்பு வார்த்தைகளையும். இனி எப்போ காண்பது. உங்கள் நிறத்த மேனியும், நேர்கொண்ட பார்வையும், முத்தான சிரிப்பும் இனி எப்போ காண்பது? நீங்கள் இல்லாத வீடு தெய்வம் இல்லாத கோயில், மீண்டும் ஒருமுறை எங்களிடம் வந்துதிக்க மாட்டீர்களா? என்ற ஏக்கத்துடன் உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய வேண்டி நிற்கின்றோம் மாமி.

ஓம்சாந்தி! ஓம்சாந்தி!! ஓம்சாந்தி!!!

சிவா, சுலோன்
பரந்தன்.

அன்பு காணிக்கை.

அன்புருவான மாமிப்பாட்டிக்கு சமர்ப்பணம்!

நீங்கள் எம்மேல் காட்டிய பாசமோ உறவுகளில் மேலானது. எமது முன்னேற்றம், எங்கள் திருமணம் மேலும் முன்னின்று நல்லாசியுடன் அருணத்துணையுடன் செய்தும் வைத்தீர்கள். கடைசியில் உங்களை வந்து பார்க்கமுடியவில்லை என்ற மனத்தாங்கல் எம்மைவிட்டு அகலாமல் இருக்கிறது.

சூரியன் வந்தும் பனி போகாதது போல, நிலவு வந்தும் இருள் போகாதது போல, நாம் என்ன செய்வோம்! கொடுப்பனவு இல்லாமல் போய்விட்டது. இனி நாம் உங்கள் புன்னகைபூரித்த முகத்தையும் மனமுவர்ந்த வரவேற்பையும் எப்போகாண்போம்? இயலாத வேளையிலும் விரும்பிய உணவு செய்து தருவீர்களே! இதை நாம் இனி எங்கு காண்பது?

“பாசப்பற்றில் பதறி அழுதோம்
இறைவாஎன்று அழுதுபுலம்பினோம்!
பாசக்கயிறுடன் வந்தகாலன்
நாம் பார்க்க முன் கூட்டிச் சென்றானே!
அவனுக்கு உங்கள் அன்பும் அரவணைப்பும்
ஆறுதலும் தேவைப் பட்டதோ! தெரியவில்லை”

நீங்கள் எங்கு சென்றீர்கள்? கண்ணயர்ந்து போனதே கலங்கரை விளக்கு. நித்தம் மலரும் நித்திய கல்யாணி போன்று முத்தம் வந்து முழு உதவி செய்வீர்களே! முறை என்று சொல்ல நீங்கள் மட்டும் மாமிப்பாட்டியாய் இருந்தீர்களே! கற்றவர், மற்றவர் மத்தியில் நீங்கள் ஒரு தெய்வம். கண்டறிந்தவர் பலர் தேசமெல்லாம் உன்புகளும். போர்க்கால இடம்பெயர்வில் நாமெல்லாம் திக்கற்று

தடுமாறி தவித்த வேளை அடைக்கலம் தந்து எங்களை வாழ
வைத்த தெய்வமல்லவா!

“புன்னகை உதிர்த்திடுவாய்
உறவினர் எம்மை கண்டால்
அன்பாக பேசி எமை கவர்ந்திட்ட
பாட்டி அன்புப் பாட்டி, என்றும்
எமது மாமிப்பாட்டி”

நன்னெறி கொண்டு வாழ்ந்து
இறையடி சேர்ந்து விட்டீர்கள்
என்றுமே உங்களை மறவோம்
பெற்றிடுவீர்கள் ஆத்ம சாந்தி.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

உங்கள் பிரிவால் துயருறும்,
பேரப்பிள்ளைகள்,
லோஜன், லோகி
(குடும்பத்துடன்)

பேர்பிள்ளை, பூட்டிபிள்ளைகள், குடும்பத்தினருடனான
அந்த பொன்னான பொழுதுகள்...

Golden memories with Grand Children & Great-grandchildren

கண்ணீர் அஞ்சலி

மலர்வு

27

04

1930

உதிர்வு

04

01

2018

அமரர்

திருமதி. சிறோஜின் சதாசீவம்

அன்புக்கும் பண்புக்கும்
இலக்கணமாய்த் திகழ்ந்தீர்
ஆதரவு மொழிபேசி
இன்முகத்துடன் வாழ்ந்தீர்
நாளும் பழகிய நாட்களை
கனவாய் நினைப்பதா?
எங்கள் கண்ணீரை
உங்கள் பாதங்களில்
காணிக்கையாய் அர்ப்பணித்து
அஞ்சலி செய்கின்றோம்.

உங்கள் சூத்ரா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

பிரிவால் துயருறும்
முரளி - மரக்கழிக் கடை

கண்ணீர் அஞ்சலி

அன்னை மடியில்
1930.04.27

ஆண்டவன் அடியில்
2018.01.04

வடமராட்சி பருத்தித்துறை தூம்பளையை
பிறப்பிடமாகவும், இறம்பைக்குளம், வவுனியாவை
வசப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

சதாசீவம் சரோஜினி

கீர்பெற்ற குவலயத்தில் சிறப்பான வாழ்வுகண்டு
பேரான நன்மக்களை நன்னிலைப்படுத்தி
வஞ்சமில்லா அன்பினை வான்மழை போல் பொழிந்து
சொந்தங்களை சொத்தாகப் பேணிப்பார்த்து
அயலவரையும் அன்போடு அரவணைத்து
ஆனந்தமாய் வாழ்ந்த உங்கள் ஆத்மா சாந்திபெற
இறைவனை பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

பரினால் துயருற்றிருக்கும்
பதுஷன் பேக்கரி,
கலைமகள்,
குடியிருப்பாளர்கள்

சீந்தனைத் துளிகள் சீல....

- * வாழத் தெரிந்தவனுக்கு வரும் பெரும் சோதனைகளெல்லாம் வேதனைகளல்ல. அது இலட்சியப் பாதையில் விடிவிளக்குகள்.
- * இலட்சியம் இல்லாத மனித வாழ்வு ஆழ்கடலில் துடுப்பில்லாத படகு போன்றது.
- * பணம் இல்லாவிட்டால் உன்னை யாருக்கும் தெரியாது. பணம் இருந்தால் உன்னை உனக்கே தெரியாது.
- * வரட்டு கௌரவம் வாழ்க்கைக்கு உதவாது. முரட்டுப் பிடிவாதம் முன்னேற உதவாது.
- * விடா முயற்சியும் குறிக்கோளும் வெற்றிப் பாதையில் முன்னேற இரு சக்கரங்கள்.
- * நீங்கள் எதிரிக்காக நெருப்பை எரித்தால் அது உங்களையே எரிக்கும்.
- * வாழ்க்கையின் உண்மையான குறிக்கோள் அழிவில்லாத வாழ்க்கையை தெளிவாக அறிந்து கொள்வதாகும்.
- * பத்து பெரியவர் மத்தியில் அமைதியாக இரு. அப்போது நீ பதினோராவது பெரிய மனிதன் ஆவாய்.
- * மற்றவர்கள் எதை எனக்குச் செய்யக்கூடாதென்று நினைக்கிறார்களோ அதை நீ மற்றவர்களுக்குச் செய்யாதே.
- * ஒருவர் பேசியது புண்படுத்தப்படுவதில்லை. நாம் எடுத்துக் கொள்ளும் விதம் தான் புண்படுத்துகிறது.

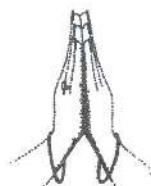
நன்றி நவிலல்

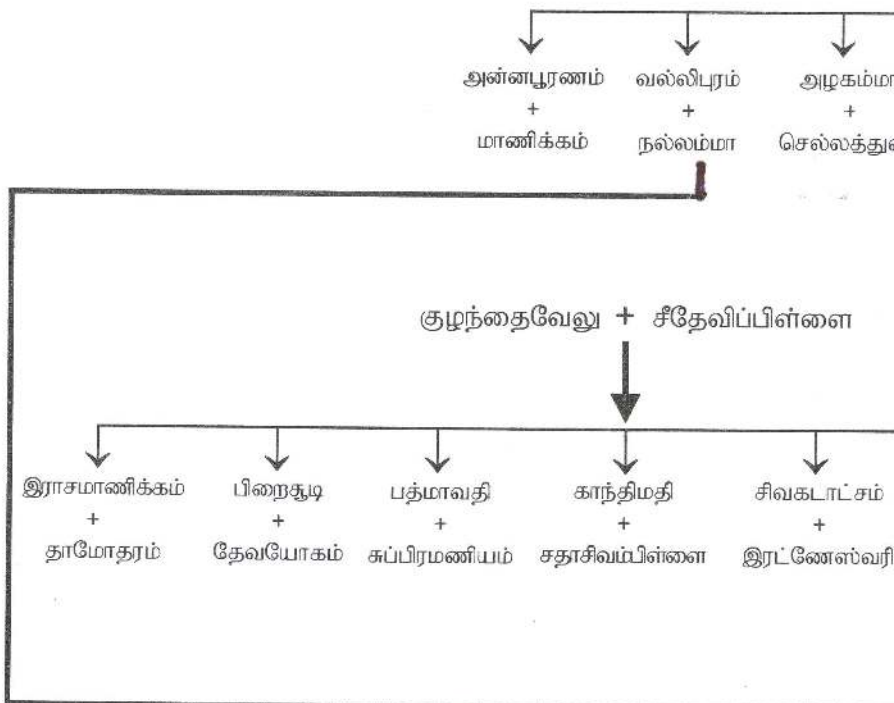
“நன்றி மறப்பது நன்று ஒன்று; நன்று ஒல்லாது
ஒன்றே மறப்பது நன்று”

எம்மையெல்லாம் ஆறாத்துயரில் ஆழ்த்திவிட்டு
ஆண்டவன் அடி சேர்ந்து விட்ட எமது குலவிளக்காம்
அமரர் திருமதி சரோஜினி சதாசிவம் அவர்களின்
மறைவுச்செய்தி கேட்டு வருகை தந்த உற்றார், உறவினர்,
நண்பர்களுக்கும், பல்வேறு வகையில் உதவிகள் புரிந்த
அன்பர்களுக்கும், ஈமச்சடங்கில் கலந்து சிறப்பான
இறுதியாத்திரைக்கு ஏற்பாடு செய்து அதனை
நடத்தியவர்களுக்கும் உலகம் பூராகவும் இருந்து
தொலைபேசியிலும், நேரிலும் ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும்,
கண்ணீர் அஞ்சலி பாதாதைகள், கண்ணீர் அஞ்சலி
மடல்களை தந்து அஞ்சலி செலுத்தியவர்களுக்கும், இம்
மலரில் தமது நினைவலைகளை பகிர்ந்தவர்களுக்கும்,
இம்மலரை வடிவமைத்து பிரசுரித்த மல்ரிவிஷன்
பதிப்பகத்தாருக்கும், ஆத்ம சாந்தி கிரியைகளில் பங்குபற்றி
சிறப்பித்த அன்பர்களுக்கும், அன்னாரின் வயோதிப காலத்தில்
அவரை பராமரிக்க பல வழிகளிலும் பேருதவி புரிந்த
ஏரம்புரத்தி குடும்பம் உள்ளிட்ட அன்புள்ளங்களுக்கும்
எமது மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்வதுடன்
நன்றி உணர்வுடன் அவர்களது கரங்களைப்
பற்றிக்கொள்கின்றோம்.

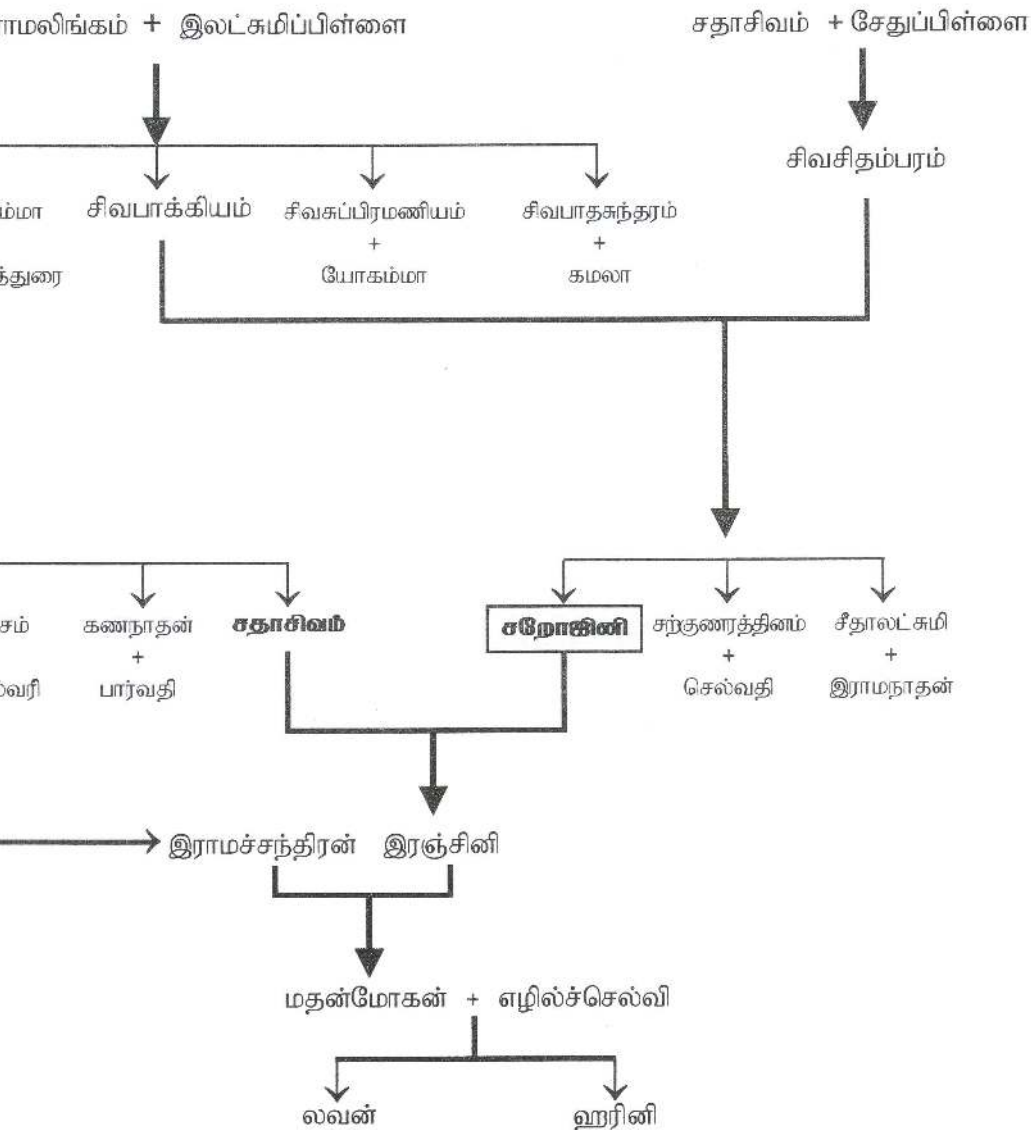
இங்ஙனம்

மதன்மோகன் குடும்பத்தினர்.

பெரும்பெயர் விருட்சம்

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கிறதோ,
அது நன்றாகவே நடக்கின்றது.
எது நடக்கவிருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையது எதை இழந்தாய்?
எதற்கா நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டுவந்தாய்?
அதை நீ இழப்பதற்கு.
எதை நீ படைத்திருக்கின்றாய்?
அது வீணாகுவதற்கு.
எதை நீ எடுத்துக்கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதை கொடுத்தாயோ,
அது இங்கிருந்தே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ,
அது நாளை மற்றவருடையதாகிறது.
மற்றொருநாள் அது
வேறொருவருடையதாகிறது.
இந்தமாற்றம்
உகை நியதியாகும்.

-பகவான் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்-

மவுரிவினாள் அச்சுக்கலையகம் 094 9992669